

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-31 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af de bornholmske primærkommuner [af Arentoft m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XIV. Fremsat 22/10 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det forslag, som fremskridtspartiet har fremsat om, at man gør Bornholm til én primærkommune eller rettere sagt til én amtskommune, kan jeg ikke på nogen måde tilslutte mig. Det er ikke en ny tanke, og det befolkningsunderlag, der er på Bornholm, kan man i og for sig sige ville være passende for en kommune. Men under forhandlingerne om kommunesammenlægningen, hvor vi reducerede primærkommunernes antal fra 1.400 til 275, var situationen den, at Bornholm havde 11, eller var det 13, primærkommuner, og det, man nåede til enighed om i forhandlingerne på Bornholm, var, at man reducerede til 5 kommuner. Det respekterede vi, og det var det, vi nåede til som resultat pr. 1. april 1970. Hvis der havde været et ønske fra Bornholms befolkning om, at man reducerede yderligere, så ville jeg have været meget lydhør, men jeg har ikke fornemmelsen af, at der er et sådant ønske fra Bornholms befolkning og specielt ikke fra bornholmske kommuner.

Lad mig dernæst sige, at hvis Bornholm skulle være én amtskommune i stedet for 5 primærkommuner eller rettere sagt blive

én kommune, ville det fordre en række ændringer af lovgivning og særlovgivning og undtagelser, som i hvert fald ikke ville være administrationslettelser.

Fremskridtspartiets forslag opererer også med, at man først skal sætte lovgivningen i kraft, når der har været en folkeafstemning på Bornholm og befolkningen med et klart ja har sagt ja til, at man ønsker én kommune på Bornholm. Det har jeg ikke fornemmelsen af at Bornholm ønsker, og når der ikke er et ønske fra Bornholm, som er bakket op af befolkningen, finder jeg heller ikke tiden inde til at ændre på den kommunalreform, som kun har virket i 5 år. Jeg kan derfor ikke på nogen måde tilsige støtte til fremskridtspartiets forslag.

Svend Andersen (Bornh.s a.) (S):

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at Danmark er overadministreret. Det er også partiets opfattelse, at man kan løse dette problem bl. a. ved at afskaffe Bornholms amtskommune og slå de fem kommuner sammen til én kommune. Skulle disse tanker videreføres, så måtte slutresultatet blive, at man gjorde Danmark til én kommune. Men man kan også anlægge et andet synspunkt og en anden begrundelse for en kommunestruktur i landet, nemlig at kommuner skal være så store, at de kan yde et vist minimum af service over for borgerne, samtidig med at de ikke dækker et geografisk område, der er større, end at borgerne har mulighed for at komme i kontakt med kommunen inden for en rimelig tid. Den nuværende kommunestruktur på Bornholm er et resultat af en lang række undersøgelser og drøftelser forud for kommunesammenlægningen i 1970. Vel er området ikke stort, men den kollektive trafik, der skal bringe borgerne til de kommunale kontorer, er tilsvarende ringe. Man kan ikke bare sige, at 47.000 mennesker ikke er mere, end at de kan udgøre én kommune, hvis det tager en hel dag eller mere at komme frem og tilbage fra et besøg på kommunkontoret.

Det må også tages i betragtning, at vi efter kommunalreformen her i folketinget har vedtaget flere love, der lægger opgaver ud til kommunerne og til amterne, og det er et led i en lokaliseringspolitik, hvor beslutningerne må træffes så nær borgerne som muligt. Vi kunne f. eks. tage bistandsloven,